

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק טז, בא, שיחה ד

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

במאפיית המצות רואים
שכל הפועלים מתרוצצים
כי המצות צריכות להיות מוכנות
תוך 18 דקות.

זה מזכיר לנו שאת מצרים בחפזון היהודים עזבו,
לא היה להם זמן לאפות את הבצק שהכינו.
על גבם נאפה הבצק מהשמש החמה,
לפני שהחמיץ – נעשה מצה.

אבל למה לחם עוני – צריכה להיות המצה שאוכלים,
במקום לאכול מצה עשירה שהרבה יותר טעים?
לחם עוני עשוי רק מקמח ומים,
לעומת מצה עשירה, שמי פירות, יין או דבש מוסיפים.

שני סוגי המצות מסמלות שני דרכים
איך לעבוד את האלוקים:
לחם עוני שעשוי רק עם קמח ומים,
מסמל יהודי שעובד את ה' מתוך קבלת עול מלכות שמים.

מצה שנילושה במי פירות, מצד שני,
מסמלת יהודי שעובד את ה' בשכלו האנושי,
הוא מבין שעבודת ה' זה היא הדבר הכי טוב שיש,
רצונו הוא לעשות רק מה שה' מבקש.

כשהיהודים יצאו ממצרים
עדיין לא היו בדרגה גבוהה כמו ב"שמים".
לברוח מהיצר הרע הם הוצרכו,

ולכן במהירות את מצרים הם עזבו.

אבל כשמשיח יבוא, לא נצטרך לרוץ יותר,
כיון שהרע – יגמר,
היצר הרע יתהפך לטוב,
לעבוד את ה' הוא יאהוב.

אנו אוכלים מצה מקמח ומים בליל הסדר,
כי ה' נהנה מהמלחמה עם היצר,
להגיד ליצר הרע לא – הרבה כח לוקח,
אבל זוהי הדרך שמ"מצרים" הפרטי שלנו – נגאל וננצח.

המשימה הראשונה היא לשבור את הרע,
אבל המטרה הסופית היא שנעלה ונגיע
למקום שגם בשכל וברגש מבינים ומרגישים
כמה גדול התענוג לעבוד את האלוקים.
